

[Jimmy Stahr]

Det skal være ganske kort, og nærmest fordi hr. Wilhjelm ligesom lød en lille smule sur eller utilfreds med mig. Det kan også godt være, at jeg ikke har været sådan, som jeg plejer at være, men jeg er faktisk positiv over for de ting, som hr. Wilhjelm har fremført i de fire forslag. Det er i og for sig heller ikke arbejdspresset, der har betydet noget, men jeg har måske ladet mig vildføre af justitsministeren – og det er selvfølgelig slemt nok, hvis jeg har det – men jeg henviser faktisk til det, der stod i hans kommissorium, hvor der står – hvis jeg må have lov til at citere brevet til landsdommer Kallehauge – »at revision af sindssygeloven og de hertil hørende administrative forskrifter tages op til nærmere drøftelse.« Og i næste afsnit: »...behov for at ændre sindssygeloven og de hertil knyttede administrative forskrifter.«

Deri lå for mig, at en del af det, som hr. Wilhjelm i beslutningsforslag nr. B 72 kalder de administrative forbedringer af sindslidendes retsstilling, faktisk også blev dækket af det kommissorium, som justitsministeren har skrevet i brevet til dommer Kallehauge. Derfor må jeg altså være blevet vildført af justitsministeren.

Må jeg så lige benytte lejligheden til at sige, at hvis hr. Ole Espersen havde været her, er jeg ikke i tvivl om, at også han ville have udtalt sig rosende om Galebevægelsen, og jeg er heller ikke i tvivl om, at det nok ville være en god idé, at man havde kontakt med den, hvis der ikke kom et medlem derfra ind i udvalget, men i den retning har jeg også meget stor tillid til det udvalg, der er nedsat, og ikke mindst til udvalgets formand, dommer Kallehauge.

Knud Lind (FP):

VS har berørt adskillige tabuemner, og det er kun godt, at ministeren nedsætter et udvalg – tak for det! Jeg vil i anden omgang berøre det emne, at der kan ske og sker fejlindlæggelser på statshospitaler. Det, at en person f.eks. efter en langvarig ægteskabelig krise ødelægger indboet i hjemmet, bør ikke kunne medføre tvangsindlæggelse, fordi den anden ægtefælle f.eks. ringer til den praktiserende læge, og jeg vil vove den påstand, at hvis ægtefællen bare truer med at være voldelig eller den pågældende fortsætter sin affektreaktion, er der en overhængende fare

for, at den pågældende står til en tvangsindlæggelse. Selv om den pågældende slet ikke har været sindssyg, hviler det rent familiemæssigt derefter på den pågældende, og en mur af forstående tavshed rejser sig rundt om den pågældende.

Jeg vil gerne medgive, at det kan være svært for den indlæggende læge, altså den praktiserende læge. Jeg kan fortælle en episode, hvor to politifolk kom på en vanskelig opgave i form af kraftige husspektakler. Konen oplyste, at hun var blevet syg på grund af mandens drikkeri. Manden påstod til gengæld, at han drak, fordi konen var syg. Det kunne godt være vanskeligt at løse det problem.

Jeg vil også til slut give et enkelt eksempel på fejlindlæggelse. En borger på Sjælland mente, at vægtafgiften var for høj, og nægtede at betale vægtafgiften. Politiet fjernede hans nummerplader; derefter kørte den gode borger ind til skatte- og afgiftsministeren for at klage sin nød, vel at mærke uden nummerplader på køretøjet. Den sag endte til slut med, at den gode borger blev tvangsindlagt: han var farlig for sine omgivelser. Det startede som en vægtafgiftsrestancesag og endte som en tvangsindlæggelse. Så kan man sige, at den sag nærmer sig det, man kalder russiske tilstande. Det er i øvrigt paradoksalt nok, at hr. Wilhjelm gerne vil høre på Galebevægelsen – jeg håber, hr. Wilhjelm hører efter, hvad der bliver sagt – fordi, som hr. Wilhjelm siger, den ved, hvor skoen trykker. Så langt, så godt. Bare hr. Wilhjelm ville have samme holdning, når det gjaldt politiet!

Jeg er i øvrigt en smule skuffet over den socialdemokratiske ordfører, der hverken kunne love det ene eller det andet. Det var ikke til at høre, at hr. Jimmy Stahr var for noget som helst. I anden omgang blev hr. Jimmy Stahr en lille smule mere positiv, og det er måske, fordi socialdemokratiet efter at være rykket ned i anden division er blevet en smule rådvildt. Man begår måske også den fejltagelse, at man efter at være rykket ned i anden division Gud hjælpe mig sætter samtlige topspillere ud på reservebænken og sætter nogle andre, ikke-førsteholdsspillere på, og så mener man, at man skulle kunne komme op i første division igen. For det reelle er jo, at der vandrer en hel del tidligere ministre rundt som en slags politiske husspøgelser, der ikke er i stand til at tage en sag; hel-